

Forfatter: Ingemann, B. S.

Titel: Udrag fra Valdemar Seier

Citation: Ingemann, B. S.: "Valdemar Seier", i Ingemann, B. S.: *Valdemar Seier*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 48. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann02-shoot-idm140036558603552/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Valdemar Seier

hun nu ogsaa begyndte at udskifte sine Perler og Barne-Smider iblandt, uden at bekymre sig om den gamle Fostermoders sagtnodige Trudsel med at ville sige det til hendes Fader.

«Det bliver den gamle Fader ikke vred for; han giver mig nok noget Legetøj igen», sagde den lille Pige.

«Men din nye Fader, din rigtige Faders – indvendte Fostermoderen.

«Aa, hvad! – afbrød Barnet hende – han er vel heller ikke saa slem»; og nu gjorde hun Mine til at ville spænde Guldspænderne af sine Skoe for at give dem til en lille Tiggerpige, som beundrede dem; men i det samme fik hun Øie paa Carl, og da den smukke Dreng saae forgrædt og bedrøvet ud, glemte han alle de andre Børn over ham. Hun rakte ham strax den sidste Urtekost, hun havde, og bad ham komme op med til hendes Fader, saa skulde han faae Alt, hvad han vilde have, og behøvede aldrig at græde meer.

«Kan du da skaffe mig en Fader igjen?» spurgte Carl bedrøvet.

«Har du da slet ingen Fader? stakkels Dreng! – svarede Barnet – saa kom da kun med mig! for jeg har to; men hvad hedder du?»

«Carl!» –

«Nu saa kom da, Carl!» dermed sprang hun op og trak ham med sig op ad Steentrappen.

«Men er du forstyrret, Barn! hvad vil du med den fremmede Dreng? vær dog fornuftig lille Jomfru Rigmor!» sagde Fostermoderen. Men uden at høre derpaa løb lille Rigmor med Carl ved Haanden ind i en stor hvælvet Stue med et rødbrømt Fodklæde paa Flisegulvet, og hvor det stærke Blus i Kammen udbredte en behagelig Varme. I et rummeligt Karnap sad der to statelige Mænd i alvorlig Samtale. Den ene var en tyk aldrende Mand i pyntelig Borgerkjortel og med et rundt veltilfreds Ansigt; det var den velhavende Borgemester Yvald; han sad magelig i en rødmalet Guldlæders Lænestol ved et rundt Bord, hvorpaa der stod to massive Sølvbægere og en Vinkande. Ligeover for ham sad en høj alvorlig Riddersmand med sort studset Mundskjæg og et blegt, noget tungsindigt, men kjækt og krigersk Ansigt; det var lille Rigmors Fader, Grev Albert af Nordalbingen, Kongens Søstersøn og øverste Hærfører. Han var vel endnu en ung Mand ikke meget over 24 Aar, men saae ud som han var langt over de 30. For to Aar siden var han først slagen til Ridder ved Kongens Krøning. En dyb Hjertesorg havde tidlig furet hans høie Pande